

Yoksa

– Lütuf VELİ · 11 Haziran 2011

Yeniden yine diyorsun,
Mümkün mü ben olman...
Bunca serzenişin ardından,
Kaybolup gitmişken hem...
Aşk değil bu ,ölümü gecenin içimde.
Uçuç böcekleri ölür yüreğimde.
Kozalar ölümün habercisi,
Belki de yeniden yine...
Şiir benim,senin neyine.
İçindeyim , yar yoksa...

Dostun kanayan yüreğinde hemhal olmuştuk,
Anlamadı ,görmedi göz yaşımızı,
Sanır alkış tutarız sessizce gidişine.
``Bir kez sevmiştik.`` diyoruz yine...
Gayrı zamanı intiharların,
Düşselde ölümler sevdalı.
Maviydi dün ufukum,şimdi sarıya meyilli.
Kızıla dönmüş hey hat !
Güneşin üşümüşlüğü yıldız kayışlarında.
Şiir mi ağlayan ,yoksa...

Deniz, yoksunluğun hikayesini yazar,
Henüz okunmamış satırlarda.
Dalgalar ,ahhh...o şüphenin yitiği belki de.
Çocukluğum düşer peşime,
Bir iğnelik peşinde ,bir kelebek düşünde.
Ceylanlı bakışlar küs gibi dünüme...
Yine Ademlik akli evvelde.
Hikayede yitik esas oğlan,kız veballi.
Belki,
Yeniden ,
Yine...
Bu senaryoda Lutuf`un işi ne.
Şiir mi beni bağlayan yoksa..